

У 2013 році я видала свою книгу «Моє дороге коріння». Метою цієї семирічної праці було відкрити для себе імена моїх предків. Протягом декілька років я працювала з матеріалами Донецького та Харківського архівів. Через 4 роки з'ясувалося, що перші метричні книги слободи Лиман знаходяться у Центральному архіві Києва, які, нажаль, я не змогла використати у своїй книзі. Коли ми з краєзнавцем Фотіною Н.Ю. обробили перший документ, виявилася цікава інформація: «Метрическая книга Белоградской Епархии Изюмского ведомства новонаселенной войсковой слободы Лиман при новостроящейся Петропавловской церкви от священника Стефана Келебердинского за 1767год». Отже 1767 рік. Більше давніх документів ніж цей, на сьогодні не виявили. Історики вважають, що датою заснування будь-якого міста чи села є той документ, в якому вперше згадується цей населений пункт. Ми з Нелею Юр'івною написали статтю і звернулися до місцевої газети «Зоря». Нажаль, нас не почули, бо всі готувалися святкувати 350-річчя міста. Неля Юр'івна звернулася до обласної та української спілки краєзнавців з проханням про допомогу. Півроку вона листувалася з інститутом Історії України при НАУ доводячи, що місто святкує не свою дату заснування. І тільки тоді, коли інститут підтвердив це листом, почала працювати комісія при виконкомі. У всіх метричних книгах постійно вказувалося, що слобода Лиман відноситься до «Изюмского ведомства». А минулого року Ізюм святкував своє 336-річчя. Виходить дочка-слобода старіше округу Ізюма? Тим, кому байдуже стосовно дати заснування слободи Лиман, хочу сказати, що я корінна лиманка і сім поколінь моїх предків лежать у цій землі. А після мого видання дехто з лиманців шукають свої корені теж.